

สวนพฤกษศาสตร์ 5-योग

หุหมี่ขน (เต๋มาปล้ำซ่าง)

ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Thottea tomentosa</i> (Blume) Ding Hou
ชื่อวงศ์	ARISTOLOCHIACEAE
ชื่ออื่น ๆ	เต๋มานางรุ่ง (หนองคาย); บูดูล้าง (ระนอง, สงขลา); หุหมี่ขน (ทั่วไป)
ลักษณะทั่วไป	ไม้พุ่ม สูงได้ถึง 50 ซม. ใบรูปรี รูปขอบขนาน หรือแกมรูปไข่ ยาว 10–15 ซม. ปลายแหลม แหลมยาว หรือมน แผ่นใบด้านล่างมีขนสั้นนุ่มหนาแน่น โคนรูปปลีมน กลม หรือรูปหัวใจ เบี้ยวเล็กน้อย ช่อดอกแบบช่อกระจุก ออกใกล้โคนต้น ช่อยาว 5–9 ซม. ใบประดับรูปใบหอก ติดทน ดอกสีน้ำตาลแดงหรืออมเหลือง รูปถ้วย แยกเป็น 3 กลีบ แฉกลึกประมาณกึ่งหนึ่ง บานออก จานฐานดอกรูปถ้วยแนบติดหลอดกลีบ เกสรเพศผู้ 6 อัน เรียงวงเดียว ยอดเกสรจัก 3 พู เรียวยาว ปลายมีขนรูปตะขอ ผลเรียว ยาว 3.5–5 ซม. มีสันเป็นสี่เหลี่ยม สีน้ำตาลดำหรือม่วง
นิเวศวิทยา	พบที่อินเดีย หมู่เกาะอันดามัน บังกลาเทศ พม่า เวียดนาม และภูมิภาคมาเลเซีย ในไทยพบทางภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนที่ภูวี่ จังหวัดบึงกาฬ ขึ้นตามป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 200 เมตร
ประโยชน์	รักษาต่อมลูกหมากอักเสบ และขับปัสสาวะ